

556A
R65

திருநெல்வேலி
சங்கராஜயந்தி மஹோத்ஸவம்
தேன்மொழிகள்

ஹேவிலம்பி ஸ்ரீ சித்திரைமீ (30-4-1957)

தொகுத்தவர் :

என். எஸ். அனந்தகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்
பதிப்புரிமை

பதிப்பாளர் :

சங்கர பப்ளிஷிங் ஹௌஸ்,
சிவன்கோவில் தேரு,
நூற்றணி - பாலக்காடு.

விலை ரூ. 0-4-0

*

25 நவம்பர் 1957

திருநெல்வேலி

சங்கரஜயந்தி மஹோத்ஸவம்

தேன்மொழிகள்

ஹேவிலம்பி ஸ்ரீ சித்திரைமீ (30—4—1957)

தொகுத்தவர் :

என். எஸ். அனந்தகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்
பதிப்புரிமை

பதிப்பாளர் :

சங்கர பப்ளிஷிங் ஹௌஸ்,
சிவன்கோவில் தேரு,
நூறணி - பாலக்காடு.

முகவுரை.

ஸ்ரீ குருப்யோ நம :

ஐகத்குரு சிருங்கேரி ஸ்ரீமத் அபிநவ வித்யாதீர்த்த ஸ்ரீ சங்கராசாரிய ஸ்வாமிகள் விஜய யாத்திரை புறப் பட்டு ஒருவருஷம் 2 மாதங்கள் ஆகின்றன.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளவர்கள் கோடகநல்லூரிலிருந்து 21—4—57 மாலை திருநெல்வேலிக்கு விஜயம் செய்தார்கள், ஸ்ரீ காந்திமதி அம்பாள் திருக்கல்யாண தபஸ் காஷி மண்டபத்திலிருந்து பல்லாக்கில் ஊர் வலம் செய்த வைபவம் சொல்லிற்கு அடங்காத முறையில் நடந்தது. நகரத்திலுள்ள ஜனங்கள் சுற்றிலுமுள்ள கிராமங்களிலிருந்து வந்தவர்கள் லக்ஷக்கணக்காக ஒன்று சேர்ந்து அமைதியாக பல்லாக்குற்சவம் நடைபெற்றது. இத்தகைய கண்காணி தமக்கு கிடைத்தது பூர்வபுண்ய மகிமைதான் என்று ஜனங்கள் கருதினர்.

மகாஸன்னிதானம் ஷேநகரத்திலுள்ள ஸ்ரீசங்கர மடத்தில் தனது பிரார்த்தனையைச் செய்தார்கள். பிறகு செப்பக்குளத்தெருவிற்கு விஜயம் செய்தார்கள். சிருங்கேரி மடத்திற்கு மிகப்பிரசிஷ்யரும், சிறந்த பக்தருமாகிய மிராஸ்தார் ஸ்ரீமான் தேனீக்குளம் முத்துஸ்வாமி அய்யரவர்கள் தனது கிரஹத்திற்கு முன்னால் தேவஸபைபோல் ஓர் மண்டபமும், அழகிய பந்தலும் அமைத்திருந்தார்கள். அன்னார் மூன்று குருபரம்பரைக்கு விசேஷமான பூஜை முதலியவைகளைச் செய்தவர். தனது குடும்பத்திற்கு மட்டுமல்ல, தனது தேசத்திற்கே குறையில்லா மேன்மையை சம்பாதிக்க ஆர்வம் கொண்டவர். மகாஸன்னிதானத்திற்கு பக்தியுடன் பாதுகாணி பூஜையை செய்தார். மடத்திலிருந்து தர்மப்ரசாரத்திற்காக நியமிக்கப்பட்ட பண்டி மகாதேவ சாஸ்திரிகள் ஸ்வாகத பத்திரம் படித்து அருள் பெற்றார்.

சென்ற வருஷம் ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் தென் கர்னாடக ஜில்லாவில் விஜயம்செய்து வந்தார்கள். பாலேகுதூர் என்ற அக்ரஹாரத்திலுள்ள ஜனங்கள் பணிவுடன் மஹா ஸன்னிதானத்தினிடம் தமது விருப்பத்தை தெரிவித்தனர். தமது ஊரில் அவர்கள் கொண்டாடும் ஸ்ரீ சங்காஜயந்தி மஹோத்ஸவத்தை அந்த வருஷத்தில் மஹாஸன்னிதானம் கருணைகூர்ந்து அத்யக்ஷதை வகித்து நடத்தி அருள்புரியவேண்டும் என்பது அந்த மகா ஜனங்களுடைய விஞ்ஞாபனம். ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் அந்த விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்தார்கள். வந்த ஜனங்களுக்கு ஆதரவுடன் எல்லா வித உபசாரங்களும் செய்யப்பட்டு அந்த மஹோத்ஸவம் நடந்தது.

இவ்வருஷத்தில் அந்த மஹோத்ஸவம் 30-4-57 ஆரம்பமாகிறது. ஸ்ரீமகா ஸன்னிதானம் தமது ஜில்லாவில் கருணையுடன் சிஷ்ய ஜனங்களுக்கு மதுர உபதேசங்களைச் செய்து அருள் செய்வதுமன்றி, ரத்ன கர்ப்ப கணபதி ஸ்ரீ சாரதா சந்திர மௌனிக் வரர்களுக்கு ஆராதனத்தை ஆனந்தத்துடன் செய்து வருகிறார்கள். அந்த மகானுடைய இத்தகைய அனுஷ்டானமே ப்ரவிருத்தி மார்க்கத்திலிருக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் சிறந்த உபதேசமாகின்றது என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. துறவிச் சக்ரவர்த்தியாகிய அவர்களுக்கு செய்யவேண்டிய காரியம் ஒன்றுமில்லாவிடினும், அறிஞர்களுக்கும் அறிவிலிகளுக்கும் வாய் காட்டும்முறை அவர்களுடைய செயல். ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் கூறும் வசனம் இதனை ஊர்ஜிதப்படுத்துகிறது.

न मे पार्थास्त कर्तव्यं त्रिषु लोकेषु किञ्चन ।

नानवाप्तमवाप्त्यं वर्त एव च कर्मणि ॥

நமே பார்த்தாஸ்தி கர்த்தவ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு
கிஞ்சன
நான்வாப்தமவாப்த்யம் வர்த்த எவச கர்மணி

அர்ஜுன! எனக்கு செய்யவேண்டிய காரியம் ஒன்றுமில்லை. ஆயினும் நான் ப்ரவிருத்தி மார்க்கத்திலேயே இருக்கிறேன். காரணம் யாதெனில், நான் கர்மங்களை செய்யாமல் விட்டுவிட்டால் உலகமும் தனது கடமைகளை உபேக்ஷித்துவிடும். அதனால் பாபத்திற்கு ஆளாகிவிடும். அதற்கு நான் காரணமாகிவிடுவேன். ஆகையால் உலகத்திற்கு வழிகாட்டியாக நான் செயலாற்றுகிறேன்.

उसीदेयुरिमे लोका न कुर्यां कर्म चेदहम् ।

सङ्करस्य च कर्ता स्यामुपहृत्यासिमाः प्रजाः ॥

உதஸீதேயுரிமே லோகா ந குர்யாம் கர்மசேதஹம் ஸங்கரஸ்ய ச கர்த்தாஸ்யாமுபஹன்யாஸிமா; ப்ரஜா என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் கூறுகிறார்.

சிஷ்யன் குருவைத்தேடிச் கொண்டு போகவேண்டியது முறை. ஆனால் எல்லையில்லாக் கருணைக்கூட லாகிய பரமசிவன், தனது மௌன விரதத்தை விட்டு விட்டு ஆலமரத்தினடியிலிருந்து எழுந்து பூமியில் ஸ்ரீ சங்கரபராக அவதாரம் செய்தார். 'ஸ்ரீ பகவத்பாதாசாரியான்' 'ஸ்ரீ ஜகத்குரு' என்ற விருதுகளையும் வியாஸமாழிவருடைய முகத்திலிருந்து பெற்றுக் கொண்டார். அந்த பகவத்பாதான் பிரதிஷ்டை செய்த நான்கு சிறந்த மடங்களில் முதன்மையானது ஸ்ரீ சிருங்கேரி சாரதாபீடம். இதன் மகிமை நமது தேசத்திலுள்ள சிறியோர் முதல் முதியோர் வரையில் எல்லோராலும் அறியப்பட்டதேயாகும். அத்தகைய ஆசாரிய பரம்பரையில் 35-வது ஆசாரியராக விளங்கும் மகானுபாவரை கருணாமர்த்தி, ஆச்ரயித்தவர்களுக்க கற்பகவிருஷம் என்று கூறுதலே மிகச்சிறிய சொல். தேவலோகத்து கற்பகவிருஷம் அசைவற்றது. இந்த மகாஸன்னிதானமோ நடக்கும் கற்பகவிருஷம். பக்தர்களுடைய குறைகளை நீக்கி, விருப்பங்களை பூர்த்திசெய்து கருணை பிரவஹிக்கும் கடாஷத்தினுலேயே மனதை மகிழ்ச்செய்யும் இந்த

மகாஸன்னிதானத்தின் அத்யக்ஷதையில் ஸ்ரீ சங்கர ஜயந்தீ மகோத்ஸவத்தை கொண்டாடும் மகத்தான பாக்யத்தை திருநெல்வேலி மகாஜனங்கள் பெற்று இருக்கிறார்கள். பகவானை அதிருஷ்டம் கட்டுப்படுத்தாது. ஆனால் பக்தனிடம் ஆற்றும் அன்பு அந்த பகவானை கட்டுப்படுத்துகிறது. சரக்கூட்டில் படுத்திருந்த சாந்தனவராகிய பீஷ்மருக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ண பகவான் அளித்த காஷ்டிக்கு காரணம் பீஷ்மருடைய சிறந்த பக்தியன்றோ! பிரகிருதத்தில், ஜகத்குரு ஸ்ரீ மகா ஸன்னிதானம் பரமகருணையினால், சிஷ்யர்கள் இருக்கும் இடங்களுக்கு விஜயம் செய்தல் 'ஸௌலப்யம்' என்ற சிறந்த அவரது குணத்திற்குச் சான்று என்பதில் ஸந்தேகமில்லை. ஸ்ரீ மத்ராமசந்திரமூர்த்தியின் அஸாதாரணகுணம் ஸௌலப்யம்; நமது ஜகத்குரு மகாஸன்னிதானம் கருணையும், தவமும், ஸௌலப்யமும் முதலிய நற்குணங்கள் யாவும் உருவங்கொண்ட சிறந்த மூர்த்தி விசேஷம் என்பதை எவ்வளவு தடவை கூறினாலும் தெவிட்டாது. அவர்களுடைய அநுள் எக்காலத்திலும் நம்மிடம் நிலைபெற்று ஆஸ்திக்யமும் பக்தியும் ஸன்மார்க்கத்தில் ஈடுபாடும் குறைவின்றி வளரவேண்டும் என்று எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக.

श्रीशारदाम्बिका

श्रीशङ्करभगवत्पादाः

श्रीगुरुचरणारविन्दाभ्यां नमः

திருநெல்வேலி நகரத்தில் தெப்பக்குளத்தெருவில் 30—4—57ல் ஸ்ரீ சங்கரஜயந்தி மஹோத்ஸவம் நடந்தது. நகர ஜனங்களுடைய விநய பூர்வமான பிரார்த்தனையின் மீது ஸ்ரீஸ்ரீ அபிநவவித்யாதீர்த்த ஸ்வாமிகள் தலைமை தாங்கி நடத்துவதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள்.

ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பாதாளுடைய திவ்யவிக்ரஹத்தை அலங்காரம் செய்யப்பட்ட ரதத்தில் வைத்து, திவ்யாலங்கரங்களால் அலங்காரம் செய்யப்பட்ட அந்தப் பரமாசாரியாளுடைய திவ்யமூர்த்தியை வாத்யகோஷத்துடனும், வேதகோஷத்துடனும், பஜனை கோஷத்துடனும் பல்லாயிரக்கணக்கான சிஷ்யவர்கங்கள் சங்கரமடத்திற்கு கொண்டுபோவதைக்கண்குளிர தர்சித்து ஆனந்தமடைந்தனர். அவ்விடம் வைதிர்கள் மஹான்யாஸ பூர்வமாக (ஏகாதசவாரம்) பதினோறு தடவை ஸ்ரீ ருத்ராத்யாயத்தை ஜபம்செய்து ஆசார்யமூர்த்திக்கு விசேஷாபிஷேகம் நடந்தது. வேதபாராயணமும் பாஷ்யத்ரய பாராயணமும், ஸுதஸம்ஹிதை சங்கரஸஹஸ்ரநாமம், ஸ்ரீசங்கரவிஜயம் முதலியவைகளுடைய பாராயணமும் வித்துவான்கள் மூலமாக நடந்தது. தினமும் மஹாஸன்னிதானம் 10 மணி முதல் 12 மணி வரை ஸ்ரீ மடத்திற்கு விஜயம் செய்து, ஆனந்த பரவசர்களாக அர்ச்சனை தீபாராதனம் முதலியவைகளைச் செய்து ஜனங்களுக்கு ஆனந்தத்தை யளித்தார்கள்.

மாலை 4-30 மணிக்கு மிராசதார் ஸ்ரீமுத்துஸ்வாமி அய்யர்களுடைய இல்லத்தின் முன்பு அமைந்த அழகிய பந்தலில் உயர்ந்த ஆஸனத்தில் மகாஸன்னிதானம் ஸன்னிதிக்கொண்டு, அக்ரஸனம் வகித்து சபை ஆரம்பமாயிற்று முதல் நாள் 30—4—57 ஸ்ரீஸ்வாமிகள் ஆரம்பத்தில் அருளிய இன்ய உபதேசம்.

அக்ராஸனாதிபதி அவர்களின் முன்னுரை

अज्ञानान्नर्गहनपतितानात्मविद्योपदेशैः

ज्ञातुं लोकान् भवद्वयशिक्षातापपापच्यमानान् ।

त्यक्त्वा मौनं वद्विद्विपिनो मूलतो निष्पतन्ती

वास्यभूमिर्तिश्चरति भुवने शङ्कराचार्यरूपा ॥

அக்ஞாநந்தர்களுள் பதிதாநாதம் வித்யோபதேசை
ஸ்த்ராதும் ஸோகான் பவதவசிகாதாப பாபச்ய

மாணன்

த்யக்த்வர் மௌனம் வடவிடபினோ மூலதோ

நிஷ்பதந்தீ

சம்போர்மூர்த்திச்சரதி புவனே சங்கராசார்யரூபா.

அக்ஞானமாகிய மாபெரும் இருளில் அகப்
பட்டுத் தத்தளிக்கும் ஜனங்களுக்கு அனுக்ரஹம்
செய்வதற்காக தக்ஷிணமூர்த்தியாகிய பரமசிவன்
தனது மௌனவரதத்தை விட்டுவிட்டு ஆலமரத்தி
னடியிலிருந்து கிளம்பி பூமியில் ஸ்ரீ சங்கரராக அவ
தரித்து ஆங்காங்கு ஸஞ்சாரம் செய்கிறார். என்று
ஸ்ரீ சங்கர விஜயத்திலுள்ள சுலோசத்தின் பொருள்

ஸ்ரீ சங்கர பகவத் பாதாநுடைய அவதார
காலத்திற்கு முன் உலகத்தின் ரிலை எவ்வாறு இருந்
தது என்பதைப்பற்றி ஸ்ரீ சங்கரவிஜயம் தெரிவித்
கிறது. 'யாக' என்ற இரு எழுத்துக்களைக் கூறுகை
யில் ஜனங்கள் செவியை பொத்துக்கொள்கின்றனர்.
ஸத்கர்மங்களில் சிரத்தை இருக்கவில்லை. ஆஸ்திக்
யம் ஆதரவற்றதாயிருந்தது. நாஸ்திக்யம் மேலோங்கி
வளர்ந்தது தேவத்வேஷம் அதிகமாக இருந்தது.
இதுபோல் ஜனங்களுக்கு பல துன்பங்கள் இருந்தன
அக்காலத்தில் பரமசிவன் கருணையுடன் பூமியில்
அவதரித்தார். 32 வயதிற்குள் அவர் ஆற்றிய செயல்
கள் எண்ணிறந்தவை. மனிதனால் செய்யமுடியாதவை
என்பதிலும் ஸந்தேமில்லை, நாஸ்திகயாதத்தை அகற்றி
ஆஸ்திக்ய மதத்திலும் உள்ள குறைகளைக் கூறி நிராக

ரித்து 'ஷண்மதஸ்தாபகாசாரியர்' என்ற பட்டம் பெற்று உலகத்தை உய்வித்த அந்தப் பரமாசாரி டம் கிருதக்ஞதையையும் பக்தியையும் காண்பிப்பது நமது கடமை அதற்காகவே இந்த ஜயந்தி மஹோத்ஸவம் கொண்டாடப்படவேண்டும். சங்கரஜயந்தி மஹோத்ஸவத்தைக் கொண்டாடுவதற்கு எமது பரமகுருநாதர் காரணமென்று நினைப்போர்கள் கூறுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட உத்ஸவத்தில் ஆசாரியாளுடைய மஹிமையைப் பற்றி தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய தவசியம் அதையுபநிசம் மூலத்து வித்வான் ஸ்ரீ சங்கரநாராயண சாஸ்திரிகள் உபந யாஸம் செய்வார்.

பிரம்மஸ்ரீ சங்கரநாராயண சாஸ்திரிகள்

ஆச்சார்ய மதிமை

ஆச்சார்யருடைய அனுக்ரஹத்தால் நாம் ஞானத்தை அடைகிறோம். அதில்லாசனிடில் ஏற்பட்ட ஞானமும் மறைந்துவிடுகிறது.

आचिनोति च शास्त्रार्थमचारे स्थापयत्यपि ।

स्वयमाचरते यस्मात्तमाचार्यं प्रचक्षते ॥

ஆசினோதிச சாஸ்த்ரார்த்தமாசாரே ஸ்தாபயத்யபி ஸ்வயமாசரதே யஸ்மாத்தமாசார்யம் ப்ரசக்ஷதே.

சாஸ்த்ரங்களுடைய அர்த்தத்தை அறிந்து மற்றவர்களை சாஸ்த்ர மார்க்கத்தில் நடக்கும்படி செய்து தானும் அவ்வாறு சாஸ்த்ரப்படிநடக்கிறவன் 'ஆசாரியன்' என்று கூறப்படுகிறான்.

சாஸ்த்ரம் என்ற சப்தத்திற்கு 'வேதம்' என்று பொருள். வேதத்தில் கர்மமார்க்கம். பக்திமார்க்கம். ஞானமார்க்கம் என்று மூன்று மார்க்கங்கள் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை நன்கு அறிந்து அனுஷ்டானம் செய்து மற்றவர்களையும் அனுஷ்

டானம் செய்யும்படி செய்கிறவன் ஆசார்யன் ப்ரச்
 னோத்தரமாலிகையிய், 'गुरुः कः ?' குரு: யார்? என்ற
 கேள்விக்கு अधिस्तव: அதிகததத்வ:- தத்துவத்
 தை உணர்ந்தவன் என்றும், உலகங்களுக்கு அனுக்ர
 ஹம் பெய்வதற்காகவே அவதரித்தவன் என்றும்
 விடை கூறப்பட்டுள்ளது. அவர் ஞானத்தால்
 பரமானந்தக் கடலில் மூழ்கியிருப்பவர் என்றும்
 கூறப்பட்டிருக்கிறது. பேராபத்து நேர்ந்த போதி
 லும் மனவருத்தம் கொள்ளமாட்டார் அத்தகையவர்
 என்பது நிச்சயம். உதாரணமாக - பிரம்மஞானி
 களில் சிறந்தவராகிய பகவத்பாதரால் ஸ்தாபனம்
 செய்யப்பட்டு இடைவிடாது வெகுகாலம் தொ
 டர்ந்து வருகிறது ஸ்ரீசாரதாபீடம். அத்தகைய
 பீடத்தில் பிரகாசித்த ஸ்ரீ உக்ரநரஸிம்ம பாரதீ
 ஸ்வாமிகள் திக்விஜயம் செய்யும் காலத்தில் ரத்னம்
 முதலிய செல்வங்களைக் கண்டு சில திருடர்கள்
 அவைகளை அபஹரிக்க விரும்பினர். ஆயினும்,
 ஸன்னிதானத்தின் மகிமையைக் கண்டு நினைத்தபடி
 செய்ய இயலவில்லை. ஒரு திருடன் ஸமீபத்திற்கு
 நெருங்கி வணங்கினான், ஸ்வாமிகளின் பிரபாவம்
 அவனை வணங்கச் செய்தது. "துறவியான உமக்கு
 இச்செல்வங்கள் எதற்கு? எனக்குக் கொடுங்கள்
 என்று கெட்ட எண்ணத்துடன் யாசித்தான்.
 ஸ்ரீஸ்வாமிகள் மாசற்ற மனதுடன் அளித்து
 விட்டார். திருடன் அவைகளை தனது வஸ்த்ரத்தில்
 இட்டுக்கொண்டு எடுக்க முயன்றான். அந்த மூட்டை
 யை தூக்க முடியவில்லை. அது மட்டுமல்ல, அக்னி
 போல் அந்த மூட்டை அவனை எரித்தது கடைசியில்
 மனிப்புக்கேட்டு அபயத்தையும் வேண்டினான். இந்த
 வைபவம் ஸ்ரீஸ்வாமிகளுடைய பக்தியின் சிறப்பினா
 லும், அன்பின் மிகுதியாலும், ஆத்மஞானத்தின்
 வன்மையாலும் நிகழ்ந்தது என்பதில் ஸந்தேகம்
 இல்லை.

ஸச்சிதானந்த சிவாபினவ நரசிம்ம ஸ்வாமிகள்
 ஆசாரிய பக்தியைக் காண்பிக்கவேண்டும் என்று

விருப்பம்கொண்டார். ஆசாரியரிடம் க்ருதக்ஞதை
 யைக் காட்டுவதற்கு 'ஜயந்தி மஹாத்தஸவத்தை'க்
 கொண்டாடவேண்டும் என்பது அவருடைய முக்ய
 மான நோக்கம், அக்காலத்தில் வித்வானாக விளங்கிய
 பட்டபூர் ஸ்ரீசிவாஸ சாஸ்த்ரிகளிடம் விருப்பத்தைக்
 கூறினர். அவர் தனது முயற்சியால் காலடிஷேத்
 திரத்தை அடைந்தார். ஸந்ததி இல்லாத ஜனங்கள்
 குறிப்பிட்ட ஓரிடத்தில் உள்ள தீபஸ்தம்பத்தில்
 தீபத்தைப் பொருத்தி தமது விருப்பத்தைக் கூறுவ
 தையும், அவர்களுடைய குறைநீங்குவதையும் விருப்பம்
 நிறைவேறுகிறதையும் அறிந்துகொண்டார். அந்த
 இடம் ஆர்யாம்பாளுடைய ஸமாதிஸ்தலம் என்று
 அங்குள்ளவர்கள் மூலம் தெரிந்தது. ஸ்ரீசங்கர பகவத்
 பாதாள் அவதரித்த புண்யபூமி இதுதான் என்று
 சாஸ்த்ரிகள் நிச்சயம் கொண்டார். ஆங்காங்கு
 ஸ்ரீசங்கரஜ்யந்தி மஹாத்தஸவத்தை நடத்துவதற்கு
 தக்க ஏற்பாடுகளையும் செய்தார். விஷயத்தை
 ஸ்ரீ மகாஸன்னிதானத்திற்கு சாஸ்த்ரிகள் வீக்ஞா
 பனம் செய்தார். அவர்களும் மனமகிழ்ச்சிபெற்று
 மைசூர், திருவதாங்கூர் மகாராஜர்களுக்கு விஷயத்
 தை தெரிவித்தார்கள். அந்த ராஜர்கள் செல்வத்தை
 யளித்தார்கள். காலடி ஷேத்ரத்தில் அநேக விடுதி
 கள் செய்யப்பட்டன. ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாளு
 டைய விக்ரஹத்தைப் பிரதிஷ்டை செய்து கும்பாபி
 ஷேகம் நடக்கும் காலத்தில் நடந்த வைபவங்கள் —
 வந்தவர்களுக்கு ஆஹாரத்திற்கு அன்னமலைகள்,
 பால்குளம், நெய் ஆறு, குழம்புசமுத்ரம்,
 ரசக்கடல், தயிர் மடு என்றிவ்வாறு ஸாமன்கள்
 தயாரிக்கப்பட்டன. என்று கூறுதல் கண்காணி
 யாகக் கண்ட விஷயமாகையால் மிகையாகக் கூறுத
 யல்ல, சுற்பனையல்ல ஸ்ரீமத் ராமாயணத்தில், கூறப்
 பட்டுள்ள பரத்வாஜாச்ரமத்தில் பரதனுடைய
 ஸைன்யத்திற்கு நடந்த உபசாரம் பொய் என்று
 நினைத்தவர்கள் தமது எண்ணம் தப்பிதம் என்று
 உணருமாறு இருந்தது. இது கவிகற்பனையல்ல

நேரில்கண்ட விஷயம். இந்த ஸம்பவம் ஆச்சரியமாகவும் வர்ணிக்க முடியாததாகவும் நிகழ்ந்து. அதற்குக் காரணம் ஸ்ரீஸ்வாமிகளின் தவத்தன்வன்மை என்பதில் ஸந்தேகமில்லை ஸ்ரீ சாரதாதேவி, அத்தகைய மகிமையைத் தன்னை ஆராதிக்கும் அத்தகைய ஆசார்ய பரம்பரைக்கு அனுக்ரஹம் செய்கிறாள் என்பதில் என்ன ஆக்ஷேபம்! மஹாதபஸ்வியான ஸச்சிதானந்த சிபாபினை நரசிம்ம பாரதிஸ்வாமிகளுடைய சிறந்த நற்குணங்களில் மிகவும் விசேஷமும் சிலாசிக்கத்தக்கதும் குறிப்பிடத் தக்கதுமான குணம் யாதெனில், தனது சிஷ்யனாக நிச்சயக் கப்பட்ட “லக்ஷ்மீநரசிம்மனுக்கு ஸகல கலைகளும் தடையின்றி மனதில் விளங்கவேண்டும்” என்று ஸ்ரீசாரதாதேவியிடம் அடிக்கடி செய்த பிரார்த்தனையே யாகும்.

ஆதிசங்கர பகவத்பாதாளுடைய நான்கு சிஷ்யர்கள் ஆசாரியருடைய அனுக்ரஹத்தைப் பெற்றவர்கள். அவர்களில் சிறந்த குருகிருபையைப் பெற்றவர் ஒருவர். ‘கிரி’ என்ற சிஷ்யர் தனது குருநாதனுக்கு சுச்சிருஷை செய்வதிலேயே கருத்துள்ளவர் படிப்பில் கவனம் செலுத்தவில்லை. இணையற்ற டண்விடை செய்தல் என்பதை அவருடைய செய்கையினால்தான் உணரவேண்டும். இதுதான் அவருடைய குருபக்தியின் மகிமை. பகவத்பாதாள் ஒருநாள் சாந்தி பாடம் ஆரம்பம் செய்வதற்குச் சிறிது தாமதித்தார்கள். சிஷ்யர்கள் பாடம் ஆரம்பிக்க விரும்பினர். கிரியும் வரட்டும். சிறிது பொறுத்துக்கொள்ளுங்கள் என்று ஆசாரியர் கூறினார். இந்தச் சுவரும் கிரியும் ஒன்றே எதற்காகத் தாமதிக்கவேண்டும் என்று செருக்குடன் மற்றவர்கள் கூறினர். கருணைக் கடலாகிய ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதாள் ஆச்சரிய மடைந்தார்கள். ‘கிரிக்கு ஸகல கலைகளும் மனதில் தோன்றவேண்டும்’ என்று மனதினால் பூர்ணமான அனுக்ரஹத்தை செய்தார் பாடத்தைப் பாரம்பித்தார். நதியில் காஷாய வஸ்திரங்களை சுத்தம் செய்துகொண்டிருந்த ‘கிரி’

தடையில்லாத வாக்வி லாஸ்த்துடன் அன்றை தினம் நடக்கும் விஷயத்தை 'தோடக' என்ற விருத்தத்தில் கானம்செய்து ஆனந்த தாண்டவத்துடன் அவ் விடத்திற்கு குதித்து வந்தார். மற்ற சிஷ்யர்கள் ஆச்சரிய மடைந்தனர். அவர்களுடைய கர்வம் நீங்கிற்று. கிரிக்கு தோடகர் என்ற பெயரை பரமா சாரியாள் அளித்தார்கள். ஆசார்ய பக்தியினால் நாம் அடைய முடியாது பொருள் ஒன்றும் இல்லை.

பிரம்மஸ்ரீ [சங்கர மடம்] மகாதேவ சாஸ்த்ரிசன்

ஸோபான பஞ்சகத்தில், வேதாத்தடயம்

சங்கரபகவத்பாதாள் வேதார்த்தங்களை நிர்ணயம் செய்து அதன் மூலம் எல்லா மனதர்களும் புருஷார்த்தங்களை அடையவேண்டும் என்ற கருணையினால் ப்ரும்ம சூத்ரபாஷ்யம் முதலான கிரந்தங்களைச் செய்தார்கள். கடினமாக அவைகளில் கூறப்பட்டுள்ளதை எளிதில் அறிய பலபகரணங்களை எழுதினார்கள். அவைகளில் 'ஸோபான பஞ்சகம்' என்பது ஒன்று. ஸோபானம் என்பது படிக்கட்டு என்பதாகும். மோக்ஷமடைய வேண்டியவர்களுக்குப் படியான முறையைச் சொல்வதால் இப்பெயர் ஏற்பட்டது. அதில் முதலாவது 'வேதோநித்யம்தீயதாம்' என்கிறார்கள். அதில் அதிகாரிகளான த்விஜர்களுக்கு வேதார்த்தயனமே தபஸ் என்று மனுஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. வேதம் என்றால் பிரத்யக்ஷத்தினாலோ, யுக்தியினாலோ அறியமுடியாத தர்மம், அதர்மம், ஜீவ, ஈச்வரஸ்வரூபம், லோகாதிரம், ஜன்மாந்திரம் முதலிய விஷயங்களைத் தெரிவிப்பதாலேயே ஏற்பட்டது. நான்கு வேதங்களைப் படிக்க முடியாவிட்டாலும் தன் வேதத்தை யாவது அவசியம் படிக்கவேண்டும். அதை தினமும் படிக்கவேண்டும். ஸ்வரத்துடனும் குருமூலமாகவும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும். ஸ்வரத்திற்கும் அர்த்தம் உண்டு. ஸ்வரபேதத்தினால் அர்த்தம்மாறுபடும்.

இவ்விதம் அத்யயனத்தினால் வேதஸம்ரக்ஷணமும் அதனால் வேதியர்களுக்கும் லோகத்திற்கும் ஷேமம் ஏற்படும் என்று, மாதவாசாரியரும் சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகையினால் வேதாத்யயனம் அவசியம் செய்யவேண்டும்.

1—5—57 [2-வது தினம்]

ஸ்ரீ சங்கரஜயந்தி மஹோத்ஸவத்தில் தினந்தோறும் காலையில் வேதபாராயணமும், வேதாந்தபாஷ்ய பாராயணமும் மற்றும் சங்கரவிஜயம் முதலியவைகளின் பாராயணமும் நடைபெற்றன. 11வையிசைகள் மஹான்யாஸ பூர்வமாக நூத்யாய ஜபம் செய்துகொண்டு ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதாசாரியாளுக்கு திவ்யாபிஷேகம் நடந்தது. அந்த ஸமயத்தில் ஸ்ரீமதபிநவவித்யாதீத்த மஹா ஸன்னிதானம் அர்ச்சனை தீபாராதனம் என்பவைகளை தமது திவ்ய கரங்களால் செய்த மஹாவைபவத்தை பக்த ஜனங்கள் அனைவரும் கண்டுகளித்தனர். மாலை 4-30 மணிக்கு வித்வான்கள் மஹாஸன்னிதானத்தினுடைய அத்யக்ஷையில் பல சிறந்த விஷயங்களைப் பற்றி பிரஸங்கம் செய்தனர். 2-வது நாள் ஸ்ரீமான் மகாலிங்க சாஸ்திரிகள் (பெரியகுளம்) 'தர்மம்' என்ற விஷயத்தையும், 'ஸ்ரீவணையாபதி ஸ்வாமிகள்' 'தேகமும், யோகமும்' என்பது பற்றியும், பிரம்மஸ்ரீ கரகீதா கனபாடிகள் 'ஜீவசசுவரர்களுடைய ஸ்வரூபம்' என்பதுபற்றியும் அண்ணாவிராமன் 'மீனாக்ஷி ஜனனம் பற்றியும் செய்த பிரஸங்களின் ஸாரம்.

1—5—57 மஹாலிங்க சாஸ்திரிகள் ஸ்வதர்மம்

ஒரு நாடு, செழித்து விளங்க விரைபொருள்களை உண்டாக்கும் ஒரு சமூகமும் அப்பொருள்களை பிற நாடுகளுக்கு அனுப்பியும், பிறநாடுகளிலிருந்து

தேவையான பொருள்களைத் தருவித்தும். வியாபாரத்தினால் நாட்டை ஒரு சமூகம் செழிக்கச் செய்யவும், நாட்டில் ஒழுங்கு முறையை நிலவ ஒரு சமூகமும், ஒரு தொழிலின் நுட்பத்தை அறிந்து, அதை உண்டாக்கு வதற்கு வேண்டிய புத்தி அறிவையும், விபரீதம் ஏற்படுவதானால் அதைத் தடுத்து ஒழுங்கு நிலையை நிலைநிறுத்த ஒரு சமூகமும் எவ்விதம் அவசியமோ, அதே போல தர்மம் தலை சிறந்து விளங்க, நான்குவித சமூகங்கள் அவரவர் தொழிலை பிறருடன் ஒத்துழைத்து கலகம் இல்லாமல் நிலைநிறுத்தவேண்டும். எவ்விதம் தீபம் பிரகாசிக்க, காற்று, நெருப்பு. எண்ணெய். திரி ஆகநான்கு பொருள்கள் தனித்தனியே தன் தொழிலைச் செய்து கொண்டு ஒற்றுமைப்பட்டிருக்க வேண்டுமோ அதே போல் நான்கு வருணத்தார்களும் தத்தம்தொழிலைச் செய்துகொண்டு நாடு செழிக்கப்பாடு படவேண்டும் அப்பொழுதுதான் தர்மம் என்ற தீபம் இடைவிடாது பிரகாசித்து, இருள் என்ற வறுமையை நீக்கி பிரகாசம் என்ற இன்பத்தை அளிக்கும், என்ற கருத்தை மேற்கொண்டே கிருஷ்ணன் கீதையில்ஸ்வே "ஸ்வே கர்மண்யபிரத்த:ஸம்ஸரித்திம்ஸபதே பராம்" என்று அர்சுனனுக்கு உபதேசித்திருக்கிறார் அவரவர்களுக்கு இயற்கையாக ஏற்பட்டுள்ள வர்ணச் சரமதர்மங்களை மறந்து எல்லாவற்றிலும் எல்லோருக்கும் அதிகாரம் உண்டு என்று நினைத்து பிரவேசித்தால் ஒன்றோடு மற்றொன்று முறண்பட்டு நாட்டில் நல்ல நிலைமை குலைத்து குழப்பமே ஏற்படும். அத்தகைய குழப்பம் நீங்கி ஸுபிக்ஷம் நிலவ ஸ்ரீ குருநாதரின் உபதேச மொழிகளைப் பின்பற்றி எல்லோரும் இன்புற்று இருப்போமாக.

(2-வதாக வளையாபதி ஸ்வாமிகள் பிரஸங்கம் செய்தார்கள்)

பிரும்மஸ்ரீ தர்மக்ஞ காசிவிஸ்வநாத கனபாடிகள் கல்லிடைக்குறிச்சி

பிரும்மஸ்வரூபம் எங்கும் நிறைந்தது. மாயை என்ற கண்ணாடியில் பிரதி பலிக்கும்பொழுது ஈஸ்வரன் என்ற பெயரை அடைகின்றது. அவியை என்ற கண்ணாடியில் பிரதி பலிக்கும்பொழுது ஜீவன் என்ற பெயரை அடைகின்றது. இந்த ஜீவன் மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு ஈஸ்வரன் கருணையுடன் மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமான ஞானத்தை அடைய இந்த சரீரத்தை கொடுத்திருக்கிறார். ஆகையால் இந்தக் கருவிகளால் பகவானை ஸந்தோஷப்படுத்தி அவரால் கொடுக்கப்பட்ட ஞானத்தினால் மோக்ஷத்தை அடையலாம். ஈஸ்வரர் பிரதிபிம்ப ஜகத்திற்கு பிம்பமாக இருக்கிறார். உலகத்தில் நாம் நன்றாக இருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கிறது. அதற்காக நமக்கு பிம்பஸ்தானமான ஈஸ்வரனை அபிஷேகம், அர்ச்சனை, முதலியவைகளால் ஆராதனை செய்தால் நாம் நன்றாக இருக்கலாம். இப்பொழுது நம்முடைய பிரதிபிம்பம் போட்டோசரியாக ஏற்பட வேண்டுமானால் பிம்பமான நமது சரீரத்தை நன்றாக அலங்கரித்துக் கொள்ளுகிறோம். அதுபோல் பிம்பமான பகவானை ஆரதித்தால் நாம் நன்றாக யிருக்கலாம். ஜீவன் மோக்ஷத்தை அடைய வேண்டுமானால் மூன்று காரியங்களை வீடவேண்டும். காமம், க்ரோதம், லோபம் இவைகளே. மூன்று காரியங்களை ஸ்வீகரிக்கவும் வேண்டும். அவையக்டும், தானம், தபஸ் இவைகளை பக்தியுடன் செய்து பகவதர்ப்பணம் செய்வானேயாகில் நிச்சியம் மோக்ஷத்தை அடையலாம். தத்வமஸி என்பது உபதேசம். அஹம் பிரும்மாஸ்மி என்பது அனுபவம். நெல் முளைக்கின்றது. அரிசி முளைப்பதில்கை. அக்ஞானி பிறக்கிறான். ஞானி பிறப்பதில்கை, ஆகையால் ஜீவர்கள் ஈஸ்வரனை உபாசித்து அவரால்

அருளப்பட்ட அறிவினல் மோகத்தை அடைய வேண்டும்.

அண்ணாவிராமன் — மீனாக்கி ஜனனம்.

செங்கோல்மடம் ஆதினவிதவான் மஹா ஸன்னிதானத்தின் திருமுன்பு தியானம் என்ற பொருள் கொண்டு ஸ்ரீ மீனாக்கி ஜனனம்பற்றி பிரசங்கம் செய்தார். அதுபோது குறிப்பிட்டதாவது மனதிற்குடிகொண்ட பூர்ணவடிவான கடவுளை நினைப்பின் காரணமாக மனதில் திரும்பவும் தியானிப்பதுதான் தியானம். பெட்டியில் இருக்கும் உயர்ந்த வஸ்த்துக்களை மற்றவர்களுக்கு காட்டிய பின் திரும்பவும் பெட்டியில் வைப்பதுபோல், உடல்தோறும் உலாவும் பகவாளை லோகப் பொருள்களில் பாவித்து, பூசை செய்து, பின் மனத்திலேயே சேர்த்துக் கொள்வது தான் த்யானம். இத்தகய த்யானத்தை வித்தியாவஸு என்ற கெந்தர்வனின் மகள் வித்யாவதி தந்தையோடு கைலாசத்திற்கு போய் தேவி முன்பிரார்த்தித்தாள். அது கண்தேவி மகிழ்க்கியடைந்து வேண்டிய வரத்தைக்கேள் என்றபோது வித்யாவதி ஜெகன்மாதா தனக்கு குழந்தையாக வரவேண்டும். என பிரார்த்தாள். தேவியும் அப்படியே அனுக்ரஹம் செய்து, வித்தியாவதி மதுரையில் மலையத்வஜ பாண்டியனுக்கு மனைவியாக காஞ்சன மாலை என்ற பெயரோடு தோற்றப் போவதாகவும் அப்போது தாம் தடாதகையாக (மீனாக்கி) தோன்றுவதாகவும் அருளி அதுபோலவே அநுக்ரஹித்தார். ஆகையால் ஞானவான்களாகிய நாம் நமக்கு அநுக்ரஹிக்க எழுந்தருளிய பகவத்பாதாளை பக்தியோடும் பாதகமலத்தயானத்தோடும் பணிந்தால் கருதியவைகளை அடையலாம் என்று விளக்கினார் பின்பு பல மஹான்கள் உபந்யாசம் செய்தார்கள்.

2-5-57 [3-வது தினம்]

- (1) மைசூர் வித்வான் விஷ்ணு ஸ்வரத்தி பட்டர்
திருநெல்வேலியில் நடந்த ஸ்ரீ சங்கரஜயந்தி
மேஹாத்ஸவத்தில் செய்த உபன்யாஸம்.

உபன்யாஸகர் ஸம்ஸ்க்ருத பாஷையில் 'சங்கர
ஸாஹித்யம்' என்ற தலைப்பில் உபன்யாஸம் செய்
தார். சங்கர பகவத்பாதாள், வேதாந்த நூல்
களுக்கு பாஷ்யம் இயற்றியுள்ளார் மட்டுமல்ல,
ஜனங்களுடைய நன்மைக்காக ஸ்தோத்திரங்களையும்
பலவிதமாக இயற்றியுள்ளார். துன்பங்களால்
பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 'ஹனுமத் - பஞ்சரத்னம்'
என்ற ஸ்தோத்ரம் இயற்றப்பட்டுள்ளது. அதனைப்
பாராயணம் செய்தால் துக்கங்கள் நீங்குகின்றன.
ஞானத்தை அடைய விரும்புகிறவர்களுக்கு 'ஸௌந்
தர்யலஹரியின்' பாராயணம் பயனளிக்கிறது.
செல்வத்தை விரும்புவார்கள் 'கனகதாராஸ்துதி'
பாராயணம் செய்தால் விருப்பம் பூர்த்தியாகிறது.
ஞானிக்கு அநேக நூல்கள் ஆனந்தத்தை யளிக்கின்
றன. ஸ்ரீசங்கரபகவத்பாதாளுடைய காவ்யங்கள்
மதுரமானவை. சிறந்த பயன்களையும் அளிக்கின்ற
வை அவைகளைப் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

(2) அண்ணாவிராமன்

நந்தி முஹிமை என்ற விஷயத்தை நன்கு கூறினார்

திருக்காணையூரில் ஞானசிலருக்கும், சுகந்திக்கும் அவதரித்த மங்களானந்தன் குருகுல வாசத்தின் போது ஒரு நாள் ஒரு வயோதிசர் சிவபூஜை செய்ய அவரை பரிசுசிக்கவேண்டி. அவரை மூட்டி. காளை மாடு முட்டுவதாகச் சொல்ல பெரியவர் அவனை காளை யாகும்படி சபித்துவிட்டார். அதன்படி மங்களா னந்தன் காளையாக உற்றார், உறவினர் அடித்து விரட்ட 12 வருஷம் கஷ்டப்பட்டு 13 வருடம் ஷெ பெரியாராலேயே சாபநிவர்த்தி பலிக்கவில்லை விருக்ஷத்தை உமா மஹேஸ்வரராக மதித்து அது காய்க்கும் போது சாபம் மாறும் என்றும் அருள் புரிந்தார். அதன்படியே வில்வ விருக்ஷ பூசையை செய்துவரும்போது முறையே தாய் தந்தையர்கள் சிவனருள் பெற காளையான மங்களானந்தர் சிலநாள் பணிந்து வந்தார். ஒரு நாள் பெருங்காற்றால் ஷெ பூஜா விருக்ஷம் முறிந்துபோக. தன் வாழ்வையே முடித்துக் கொள்ள விரும்பி அம்மரத்தில் தலையை மோதிக்கொள்ள பார்வதி பரமேஸ்வரர் தோன்றி வேண்டுவன கேள் என்ற போது தாம் சிவ சன்னிதியில் காளையாகவே இருந்து சேவை செய்யக் கேட்டுக்கொண்டார். அதன்படியே சன்னிதியில் காளை உருவிலும், கோவில் வாசலில் சேனைத்தலைவராக [அதிகார] நந்தியாகவும் உத்ஸவாதிகளில் வாகனமாகவும் விளங்கி சர்வேசுவரரது திருவாயால் நந்தீசுவரர் என்ற பட்டம் பெற்றார். ஆகவே அன்பர்கள் சந்திரமௌளி பூசாதுரந்தரராகிய பகவத் பாதாளின் பொன்னடிகளை தலைவணங்கி பொன் ஊரபடி நடந்தால் தாபத்திரயங்களை வென்று பாக்கியங்களோடு வாழலாம் எனவும் விரிக்கிறார்.

கிருங்கேரி ஆஸ்தான
பண்டிதர் அனந்தகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்
[வேதாந்த சிரோமணி.]

(3) கிருஹஸ்த தர்மம்

पार्वतीफणिबालेन्दुभस्ममन्दाकिनीयुता ।
पवर्गरचिता मूर्तिरपवर्गप्रदायिनी ॥

பார்வதிபணிபாலேந்து பஸ்ம மந்தாகினியுதா
பவர்க்கரசிதா மூர்த்திரபவர்க்கப்ர தாயிந்

பவர்க்கத்திலுள்ள **ப, க, வ, ம, ம** என்ற 5 எழுத்
துக்களால் அமைந்த மூர்த்தி பவர்க்கத்தை ஆச்ர
யத்தவர்களுக்கு கொடுப்பது நியாயம் - ஆனால்,
பவர்க்கமல்லாததை கொடுக்கிறது. இது ஆச்சரி
யம். விரோதமும் கூட என்று கவியில் சிலேஷாலங்
காரம். பார்வதி, பணி-ஸர்பம் பாலேந்து - இளம்
சந்திரன், 'பஸ்ம-ஷீபூதி, மந்தாகினி-கங்கை என்ப
வைகளை உடையவராகி பரமேசுரனை பஜித்தால்
அவர் அபவர்க்கம் என்ற மோக்ஷத்தை யளிக்கிறார்.
அவ்வாறு பஜித்தல் இல்லற வாழ்க்கைபில் உள்ள
வர்களுக்கும் உரிமையுள்ளது. 'ப்ரியவ்ரதன்' என்ற
ராஜன் இல்லற வாழ்க்கையை விரும்பாமல் துறவி
யாக போக விரும்பினான் அச்சமயம், நாரதமுனி
வரும், பிரம்மதேவரும் அவருக்கு உபதேசம் கூறி
னார்கள். கிருஹஸ்தாச்ரமம் என்ன கெடுதலைச் செய்
கிறது. ஒன்றுமில்லை. அம்பிகையையும் பரமேசு
வரனையும் உபாஸிக்கிறவர்கள் கிருஹஸ்தாச்ரமத்தி
லிருந்துகொண்டே முக்தி சுகத்தைப் பெறலாம்.

பத்மபாதாசாரியாள், பக்ஷத்பாதாளிடமிருந்து
அனுமதிபெற்று தீர்த்தயாத்ரை செய்தார். அவர்
பூர்வாச்ரம பந்துக்கள் உள்ள ஊருக்கு விஜயம்
செய்தார். அவரைக்கண்டு சிலர் ஸந்தோஷத்தை

யும், ஆச்சர்யத்தையும், (ஆனந்தத்தையும்) வேறு சிலர் வருத்தத்தையும் அடைந்தனர். பொதுவாக அநேகர்கள் அவருடைய வாழ்க்கையைப் புகழ்ந்து தமக்கும் இந்த பாக்கியம் கிடைக்கவேண்டும் என்று ஆசைகொண்டனர். அவர்சளுடைய உள்ளத்தை உணர்ந்து பத்மபாதாசாரியாள் கிருஹஸ்தாச்சரமத்தின் பெருமையை விவரித்து உபதேசம் செய்தார்.

பிரம்மசாரியும். ஸன்யாஸியும் தமது ஆச்சரமதர் மங்களை நன்கு அனுஷ்டித்தபோதிலும் பசியால் வருந்துகையில் கிருஹஸ்தனைத்தான் தேடி செல் சிறுர்கள். அந்த கிருஹஸ்தன் அளிக்கும் அன்னம் அவர்களுடைய பசியை ஆற்றுகிறது. இந்த தர்மத்தின் பயன் இல்லறவாழ்க்கையிலுள்ளவனைத்தான் அடைகிறது. பிரம்மசாரிக்கும் ஸன்யாஸிக்கும் அன்னத்தை பாகம் செய்ய அதிகாரமில்லை. அந்த அதிகாரம் கிருஹஸ்தன் ஒருவனுக்கு மாத்திரம் தான். வருந்திய கிருஹஸ்தனும் செல்வமுள்ள கிருஹஸ்தனையே நாடுகிறான். புண்யதீர்த்தங்களுக்கு யாத்ரை செய்யர்வீடினும் கிருஹஸ்தனுக்கு சிறிது தோஷமுமில்லை புண்யதீர்த்த யாத்ரை செய்கிற மஹான்கள் தாமாகவே கிருஹஸ்தனை தேடிக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது சிறந்த புண்யம் ஆகையால், மறற ஆச்சரமங்களை ஆதரித்து போஷனை செய்யும் மகாபாக்யம் பெற்றவனன்றோ கிருஹஸ்தன்

அக்விசயனம் செய்தவன், காமதேனுவின் வம்சத்தில் தோன்றிய பசு, ஸத்ரயாகம் செய்தவன், பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பெற்ற ராஜன், ஸன்யாஸி சமுத்ரம் என்பவைகள் பார்க்கறவர்களுடைய பாபங்களை நீக்குகின்றன. இத்தகைய மஹா ஸன்னிதானத்திற்கு பூஜை முதலிய உபசாரம் செய்யத்தக்க பாக்கியம் இல்லறத்திலிருப்பவருக்கு இருப்பது சிறந்ததேயாகம். அத்தகைய கிருஹஸ்தர்கள் மகாஸன்னிதானம் அருளிய உபதேசங்களை கேட்பதுடன் நிற்காமல் அவர்கள் உபதேசிக்கும்

ஸன்மார்க்கங்களை பின்பற்றவேண்டியது மிகவும் அவசியம். மகாஸன்னிதானத்திற்கு முன்னால் துணிந்து பேசுதலாகிய மஹத்தான அபசாரத்தை [துணிந்து பேசுதல்] மன்னிக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

3—5—57 [நான்காவது தினம்]

குருஸ்வாமி சாஸ்திரிகள்

பகவத்பாதாளம் வர்ணாச்சரம தருமம்

ஸ்ரீசங்கர பகவத்பாதாள் அவதரித்து ஞான மார்க்கத்தின் பிரதிஷ்டை மட்டுமல்ல செய்தார். அவனவன் ஸ்வதர்மங்களையும் அவசியம் செய்ய வேண்டுமென்றும் அப்படி செய்யாதவரையில் சித்த சுத்தி ஏற்படாது. சித்தசுத்தி உண்டாகாத வரையில் ஆத்மஞானம் சித்திக்காது. ஆகையால்; பகவத்கீதை முதலிய நூல்களை ஆராய்ந்தபோதிலும் எல்லோரும் ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டானம் செய்தே ஆகவேண்டும். மேலும் பஞ்சாயதன பூஜையை கைவிடக்கூடாது என்பது பகவத்பாதாளுடைய முக்கியமும் சிறந்ததுமான உபதேசம்.

பிரம்மஸ்ரீ வெங்கட்டராம சாஸ்திரிகள்

தக்ஷிணாமூர்த்தி அஷ்டகம்

முதல் சுலோகம்

சிவன்கோவிலில் தெற்கு பிரகாரத்தில் தெற்கு முகமாக ஒரு மூர்த்தியைப் பார்க்கிறோம். இவரே தக்ஷிணாமூர்த்தி, தாக்ஷாயணி சரீரத்தை விட்டதும் ஈஸ்வரன் ஆலமரத்தடியில் தெற்குமுகமாக உட்கார்ந்து சிறுவயதினராக வயதான சிஷ்யர்களுக்கு சின்முத்ரையால் அத்வைததத்வத்தை உபதேசிக்கிறார். சின்னவர் பெரியவருக்கு வாய்திறவாமல்

பாடம் சொல்வதும் சிஷ்யர்களுக்கு சந்தேகம் நீங்குவதும் ஆச்சரியம் முதல் மூன்று விரல்களும் முக்குணமான மாயையைக் குறிக்கிறது. ஆன்காட்டி விரல் முதல் விரல்களிலிருந்து பிரித்து கடடை விரலுடன் சேர்த்துக்காட்டுவதே சின் முத்திரை. மாயை நீங்கினால் ஜீவனே ப்ரஹ்மம் என்று கருத்து ஸ்ரீ தக்ஷிண மூர்த்தியே ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதராக அவதரித்து ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தியை ஸ்தோத்திரம் செய்கிறார். ஜீவன்குரு தக்ஷிணமூர்த்தியாகிய ஈஸ்வரன், இம் மூன்றுக்கும் உபாதியால் பேதமே தவிர தத்வம் ஒன்றுதான் கண் முதலான இந்திரியங்களால் உலகத்தைப் பார்த்து அனுபவிப்பவன் ஆத்மாவைப் பார்க்காதவனே. ஜீவன். உலகத்தின் உண்மையை ஆராயவேண்டும். உலகம் கண்ணாடியில் தோன்றும் பொருள் போல பொய். கண்ணாடியில் தோன்றும் பணத்தை எடுக்கமுடியாது. வெறும் தோற்றம் தான். இது போலத்தான் உலகமும் கண்ணாடிக்குள் ஒன்றும் இல்லை. கையை உள்ளே விடமுடியாது. கண்ணாடிதான் உடையும் இதுபோல அகண்டமான ஆத்மாவில் உலகம் தோன்றுகிறது. ஸ்வப்பனத்தில் கண் மூடியிருக்கிறது. வெளியில் பார்ப்பதில்லை. உள்ளே மனதில்தான் ஸ்வப்பனம் காண்கிறான். ஆனாலும் வெளியில் பார்ப்பதுபோல தோன்றுகிறது. இதுபோல ஆத்மாவில் ஆரோபிதமான பிரபஞ்சத்தை வெளியில் இருப்பதாக மாயையால் காண்கிறான். பிரபஞ்சம் பொய் என்றால் இல்லை என்று பொருள் இல்லை. இருக்குமானால் எப்பொழுதும் இருக்க வேண்டும். பிரபஞ்சமோ தோன்றி மறைகிறது. இல்லையானால் தோன்றாது. இது ஸத்தும் இல்லை. அஸத்தும் இல்லை கயிற்றில் பாம்பு போல கயிறு தெரியாத வரை பாம்பு தோன்றும் பயத்தை உண்டு பண்ணும் கீழே விழுந்தால் காயம் உண்டாகும் கயிறு தெரிந்தால் பாம்பு தோன்றாது ஆத்மாவை அறியாதவனுக்குத்தான் பிரபஞ்சம் குருவின் அநுக்ரஹத்தால் மாயை என்ற பெரிய தூக்கம் நீங்கி சூனம் என்ற விழிப்பு ஏற்பட்டால்

பிரபஞ்சம் மறைத்து ஆத்மா ஒன்றே தெரியும்: இவனேதான் தக்ஷிணமூர்த்தி நிறகு வேற்றுமை கிடையாது. இதற்கு குருவின் அருள்வேண்டும்.

அக்ஷராப்பியாஸம்

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகளுடைய உபதேசம்

உலகத்தில் எல்லோருக்கும் அக்ஷராப்பியாஸம் நடக்கிறது. 'அ' என்று ஆரம்பித்து 'ஹ' வில் முடியும் எழுத்துக்களைக் கற்றுக்கொள்வதையே அக்ஷராப்பியாஸம் என்கிறோம் 'அ' வையும் 'ஹ' வையும் சேர்ந்தால் 'அஹம்' என்றுகிறது. 'நான்' என்று தோன்றியவுடன் அக்ஷராப்பியாஸம் ஆரம்பம். 'அஹம்' தொலையத்தான் அக்ஷராப்பியாஸம். நாம் செய்யும் அக்ஷராப்பியாஸத்தால் அஹம் போகிறதா? இல்லை அக்ஷரம் என்றால், என்ன? எல்லா உலகங்களையும் தாங்குவதும் அழிவற்றதும் தான் அக்ஷரம். 'அக்ஷரமக்ஷரான்ததூதே:' என்று வியாஸமஹரிஷி கூறியுள்ள ஸூத்ரம். $அக்ஷரம் + ந = அக்ஷரம்$ அழிவற்றது. நாம் எழுதும் எழுத்தும் ஒன்றையும் தாங்குகிறதில்லை. உடனே அழியவும் செய்கிறது. ஆகையால், அக்ஷரமாகாது. பிரம்மம் தான் அக்ஷரம்.

तच्चिन्तनं तत्कथनम्योन्यं तत्प्रबोधनम् ।

एतदेकपरत्वं च ब्रह्माभ्यासं विदुर्बुधाः ॥

தச்சிந்தனம் தத்கதனமன்யோன்யம்

தத்ப்ரபோதனம்

ஏததேகபரத்வம்ச பிரம்மாப்பியாஸம் விதுர்புதா:

என்ற பஞ்சதசியில் வித்யாரண்ய ஸ்வாமிகள் அக்ஷராப்பியாஸத்தையே பிரம்மாப்பியாஸம் என்று கூறுகிறார். தனியாக அதனையே நினைப்பது, சிஷ்யர்

களுக்கு உபதேசிப்பது. ஒருவருக்கொருவர் தங்களுக்குள் அதைப்பற்றியே பேசுவது. அகொன்றிலேயே எப்பொழுதும் ஈடுபடுவது இதுதான் அக்ஷராப்யாஸம். இந்த அக்ஷராப்யாஸம் செய்தவன் எப்படியிருப்பான்?

यत्सौख्यामुधिलेशलेशत इमे शकादयो निर्वृता
यच्चित्ते नितरां प्रशान्तकलने लब्ध्वा मुनिनिर्वृतः ।

यस्मिन्नित्यसुखासुखौ गलितधीर्ब्रह्मैव न ब्रह्मवि-
द्यः कश्चित्स सुरेन्द्रवन्दितपदो नूनं मनीषा मय ॥

என்று பகவத் பாதாளுடைய வசனம்.

எல்லோரும் ஆனந்தத்தை அடைய சிரமப்பட்டு பாயஸம் முதலிய விஷயங்களைத்தேடி அடைந்து அதனால் ஆனந்தத்தை அடைவதாக எண்ணுகிறோம் உண்மையாக பாயஸத்தால் ஆனந்தமில்லை. தன் வீட்டுத்தில்தான் ஆனந்தம். ஆத்மா ஆனந்தஸமுத்ரம் இத்திரானந்தம் கூட ஆத்மானந்தக்கடலிலிருந்து காற்றினால் மேலே கிளம்பிய ஒரு திவிலைக்கு ஸமமாகாது. உள்ளே ஆனந்தக் கடலிருந்தும் அந்த ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க முடியவில்லை குளத்தின் ஜலம் பாசியால் மறைக்கப்பட்டிருப்பதுபோல் ஆசை முதலிய மனோவருத்திகளாகிய பாசத்தால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஜலத்தை உபயோகப்படுத்த குளப்பாசி முழுவதையும் வெளியே எடுத்தெறிய சக்தியில்லாதவர் தான் நிற்குமிடத்தில் மட்டும் பாசியை சிறிது விலக்கி அங்கு ஜலத்தை உபயோகித்து சுகம் பெறுகின்றனர். அதுபோல் ஆசையாகிய பாசியை விலக்க விஷயங்களை அனுபவிக்கிறோம். அப்பொழுது ஆசை அடங்குவதால் ஆத்மானந்தம் லேசாகத்தெரிகிறது. அதுவும் சிறிது நிமிஷத்தில் மறைந்து விடுகிறது. கோன்றும் பொழுதும் துக்கபயங்கள் கலந்ததாக இருக்கிறது.

குளத்திலுள்ள பாசி முழுவதையும் நீக்குவதுபோல்
மனோவ்ருத்திகள் எல்லாம் அடங்குமேயாகில் அப்
பொழுது ஆத்மானந்தம் முழுதும் தோன்றுகிறது.
அவன் ஆனந்தத்தை அறிவதாக இல்லாமல்
ஆனந்தமாகவே ஆகிறான். அத்தசையனை தான்
உலகம் யாவும் வணங்கும் 'குருநாதன்' இந்திரனும்
அவனை வணங்குவான். அவன் தான் அக்ஷராப்யாஸம்
செய்தவன். சாஸ்திரங்கள் முழுவதையும் கற்றும்
ஆசை அடங்காமல் விஷயங்களை தேடுபவர் அக்ஷ-
ராப்யாஸம் ஆகாதவரே! பண்டிதர்களும் கூட மறு
பிறவியில் குருவிடம் எழுத்துக் கற்றுக்கொள்ள
வேண்டியதுதான். ப்ரம்மாப்யாஸம் செய்தவருக்கு
காமம் அடங்கி மறுபிறப்பில்லாததால் அவர் மறு
படியும் அக்ஷராப்யாஸம் செய்யவேண்டிய அவசிய
மில்லை. நாம் இப்பொழுது எழுத்துக்களைக் கற்றுக்
கொள்வதும் அந்தநிலையை அடைவதற்கு ஆரம்பமே
கிரமமாக குருவின் கிருபையால் அந்த நிலையை
அடைய முயற்சிக்கவேண்டும்.

4—5—57 (5-வது தினம்)

திருநெல்வேலி ஸ்ரீ மடத்து தர்மப்ரகாரக

மஹாதேவ சாஸ்திரிகள்

ஆஸ்திக்யம் என்பதுபற்றி உபன்யாஸம் :

ஆஸ்திக்யம் என்பது ஜாதியல்ல. ஆனால் ஸ்தூல
சரீரத்தைத் தவிர ஆத்மாவேறு, ப்ரத்யக்ஷத்தை
தவிர அநுமானமும் கேதசாஸ்த்ரங்களான சப்தங்
களும் ப்ரமாணம், ஜன்மாந்தரம் ஸ்வர்க்கம் நரகம்
இவைகளுக்குக் காரணமான தர்மாதர்மங்கள்
ஈஸ்வரன் இவ்வளவும் உண்டு என்ற நம்பிக்கையே
ஆஸ்திக்யம். இவ்வளவு இல்லை என்ற எண்ணமே
நாஸ்திக்யம்.

நம்மால் பார்க்கப்படும் இந்த ஸ்தூல சரீரமே ஆத்மா இல்லை. ஒரு சமயம் இந்த சரீரம் இருந்தும் பார்த்தல் கேட்டல் முதலான வியவஹாரம் இல்லை. தவிரவும் ஒருவன் பிறந்தது முதல் சுகியாகவும், மற்றொருவன் பிறந்தது முதல் துக்கியாகவும் இருக்கிறான் இம்மாறுதலுக்கு காரணம் பிறப்பதற்கு முன்னமேயே இருக்கவேண்டும். பிறந்த உடன் குழந்தை ஸ்தன்ய பாணம் செய்வதற்கு காரணம் முன் ஏற்பட்ட வாஸனையே என்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். உலகம் வீடு போன்றது. இதற்கு ஒரு யஜமானன் இருக்கவேண்டும் என்ற நியாயத்தாலும் வேத சாஸ்த்ரங்களாலும் சரீரத்தைத் தவிர ஆத்மாவேறு என்றுகிறது. சுகதுக்கங்களுடைய மாறுபாட்டிற்கு அவனவனுடைய புண்ய பாபங்களே காரணம் அவைகள் ஜடமானதால் அதை அறிந்து பலன் அளிக்கும் ஈசுவரனையும், ஈசுவரனுக்கு பக்ஷபாத மில்லாமலிருப்பதற்கு புண்ய பாபங்களையும், புண்ய பாபங்களின் பலனை அனுபவிக்க ஸ்வர்க்க நரகங்களையும் இவ்வளவுக்கும் பிரமாணமாக வேதங்களை யும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வளவும் உண்மை என்ற நிச்சய புத்தியே ஆஸ்திக்கியம்.

எஸ். கிருஷ்ண சாஸ்திரிகள்

(ஸம்ஸுகிருத பண்டிட். ம. தி. தா. இந்து காலேஜ்
ஸ்கூல், திருநெல்வேலி.)

செய்த உபன்யாஸ சுருக்கம்.

ஆதியில் பிறும்மதேவர், தக்ஷன் முதலியவர்களையும், ஸனகாதி மகரிஷிகளையும் படைக்க, அவர்களும் முறையே, பிரவிருத்தி, நிவிருத்தி என்று இருமார்க்கங்களையும் உலகத்தில் நன்கு பரவச் செய்து கொண்டு ஜனங்களுக்கு ஷேமத்தைச் செய்து

கொண்டு வந்தனர். மகாபாரத காலத்திற்குப்பின் இருமார்க்கங்களையும் அனுஷ்டிப்பதில் மக்களின் மனம்ஈடுபடாததால் அவை மரையவே, பின்வந்தவர்களுக்கு ஆசையிருந்தும் மார்க்கங்கள் கிடைக்காததால் அவைகள் மூலம் அடையவேண்டிய, ஸ்வர்க்காதிலோகங்களையும், மோக்ஷத்தையும் அடையாமல் மனம்போல் நடந்து வரத்துணிவு ஏற்பட்டுவிட்டது. அப்பாபத்தின் பயனாக பிறும்மசிருஷ்டியில் உண்டான ஜீவராசிகள் யாவும் துன்பம் அடையவும், கருணைக்கடலாகிய பரமசிவன் சங்கரர் என்ற உருவத்துடன் பூமியில் அவதரித்தார் என்று சங்கர விஜயம் இரண்டாவது ஸர்க்கத்தின் கடைசி சுலோகம் கூறுகின்றது. தன்னை அடைந்தவர்களுக்குக் கேடமத்தைச் செய்வதாலும், பரமசிவனது அருளால் அவதரித்ததாலும் சங்கரர் என்று பெயர் ஏற்படலாயிற்று. மேலும் க, ட, ப, யாதி எண்களை அனுஸரித்து 'ச' என்பது பஞ்சமீ திதியையும், 'க' என்பது முதல் ருது, முதல் பக்ஷத்தையும் 'ர' என்பது வைசாக மாதத்தையும் குறிப்பதாகக் கொண்டு, வஸந்தருதுவில், வைசாக மாதத்தில், சுக்லபக்ஷ பஞ்சமீ அன்று அவதரித்ததைக் காட்டவே 'சங்கரர்' என்று நாமகரணம் செய்யப்பட்டது என்றும் கூறுவது உண்டு. அவதரித்தவுடன் செய்த காரியங்கள் அளவற்றவை. ஒவ்வொன்றும் நமக்காகவே, அடையவேண்டிய அனைத்தையும் அடைந்த அவருக்காக அல்ல. இதற்குச் சான்றாக சிவானந்த லஹரியில்

नित्यं खोदरपूरणाय सकलानुद्दिश्य वित्ताशया
व्यर्थं पर्यटनं करोमि भवतः सेवां न जाने विभो ।

मज्जिमांतरपुण्यपाकफलतस्त्वं शर्वं सर्वान्तर-
स्तिष्ठस्येव हि तेन वा पशुपते ते रक्षणीयोऽस्यहम् ॥

என்ற சுலோகம் கூறப்பட்டுள்ளது. வயிற்றை
நிரப்பப் பொருளின் ஆசையினால் எல்லா வீட்டு

வாசல்களிலும் ஏறி இறங்குகிறேன். ஒரு நிமி
மாவது உன்னை பஜிக்கவில்லை. ஆயினும் கருணைக்
கடலாகிய நீ, என்முற்பிறவியிலுண்டான புண்யத்
தின் பயனாக எல்லார் உள்ளத்திலும் குடி கொண்டி
ருப்பதால், அவர்களை நான் சேவித்ததை உன்னை
சேவித்ததாக நீனைத்து என்னைக் காப்பாற்று என்று
கூறுகிறார். அவரது வாழ்க்கையில் அவ்வாறு ஏறி
இறங்கியது கிடையாது நமக்காகவே அவ்வாறு
வேண்டுகிறார். இதனால், நாம் வேறு வேலை செய்
கிறோம். பாபியாக இருக்கிறோம் என்று எண்ண
வேண்டியதில்லை. இதை அதிக அதிகாரத்துடன்
அம்பாளிடம் வேண்டுகிறார் நீலகண்ட தீக்ஷிதர்.

तातव्य एष इति चेत् करुणा मयि स्यात्

त्रायस्व किं सुकृतदुष्कृतचिन्तया मे ।

कर्तुं जगत्तिरयितुं च विश्वद्वलायाः

कर्मानुरोध इति कं प्रति वञ्चनेयम् ॥

என்பதாக. இவனை நாம் காப்பாற்றவேண்டும்
என்ற கருணைமட்டும் உனக்கு இருக்க மாசில்
என்னைக் காப்பாற்று. எனது முற்பிறவியின் புண்ய
பாபங்களை நீ ஏன் கவனிக்கவேண்டும் உலகத்தின்
முத்தொழிலையும் இயற்றும் வல்லமைபெற்றஉனக்கு
முற்பிறவியின் புண்யபாபங்களை அனுசரித்துக்
கருணை காட்டுவது என்பது ஏமாற்றுவதாகும்.
ஆகையால் நாம் ஆசார்யாவரின் வார்த்தைப்படி
பகவானை பஜித்தோமானால் அடையவேண்டிய
அனைத்தையும் அடைந்தே தீருவோம்.

4—5—57

ஸ்ரீமதபிநவவித்யாதீர்த்த ஸ்வாமிகள்

முகமலர்ந்து அருளிய (அத்யக்ஷ) உபதேசம்

भक्तो भक्तिगुणावृते मुदमृतापूर्णे प्रसन्ने मनः

कुम्भे सास्य तवांत्रिपल्लवयुगं संस्थाप्य संवेफलम् ।

सत्त्वं मन्त्रमुदीरयन्निजशरीरागारशुद्धिं दधन्

पुण्याहं प्रकरीकरोमि रुचिरं कल्याणमापादयन् ॥

கல்யாணம் முதலிய ஸத் காரியங்களைச் செய்கையில், கிருஹத்தினுடைய சுத்திக்காக புண்யாஹம் செய்வது போல், பக்தன் சிறந்த நன்மையாகிய முக்தி சுகத்தை அடைவதற்கு புண்யாஹ காரியத்தைச் செய்கிறான். அத்தகைய புண்யாஹத்தை பக்தனாகிய நான் செய்கிறேன் என்று பகவத்பாதாள் கூறுகிறார் கள்.

பக்தி என்ற நூலைச்சுற்றி, சந்தோஷமாகிய ஜலத்தை நிரப்பி தூய மனமாகிய கலசத்தில், ஹே ஸாம்பரே தங்களுடைய பாதாரவீந்தமாகிய தனிரை (மாந்தழையை) யும், ஞானமாகிய பூர்ண பலத்தையும் வைத்து, தொடர்ந்து பிரகாசிக்கும் 'ஸத்தை' எக்காலத்திலும் நிலைத்திருத்தல் என்ற மந்திரத்தை உச்சாரணம் செய்துகொண்டு எனது சரீரமாகிய கிருஹத்தை சுத்திசெய்துகொண்டு நன்மையைப் பெறுகிறேன் என்று மேற்கூறிய சுலோகத்தின் கருத்து.

கர்மாங்கமாகிய செய்கிற புண்யாஹம் பாஹ்யமானது. இந்தப் புண்யாஹம் ஆந்தரமானது. பகவானிடத்தில் ஏற்படும் அன்பு 'பக்தி' என்று கூறப்படுகிறது. அந்த பக்தி ஏற்படுவதற்கு ஞானம் முக்கியமானது. உலகத்திலுள்ள பொருள் யாவும்

தனக்கு ஸ்வாதீனமாக ஏற்பட்டபோதிலும் ஆசை
 அடங்காவிடில் மனதிற்கு சாந்தி உண்டாகாது.
 ஆகவே, மனச்சாந்தியை ஸம்பாதித்துக் கொள்ள
 வேண்டும். வெளிப்பொருள்களால் உண்டாகும்
 ஆனந்தம் அழியக்கூடியது. அழிவற்ற ஆனந்தம்
 ஆத்மஞானத்தால் தான் நிலைக்கிறது. அதற்கு
 பரமனுடைய பாதாரவிந்தங்களில் மனதை நிலை
 நிறுத்தல் காரணம். ஆகையால், தூயமனதில்,
 பகவானுடைய பாதமகமலங்களை தியானம் செய்து
 கொண்டு, 'பரமன் ஒருவர்தான் அழிவற்றவர் நித்யர்'
 என்ற ஞானத்தையும் அடையவேண்டும். புண்
 யாஹத்திற்கு மந்திரங்களை ஜபித்தல் மிக அவசிய
 மான காரியம் 'ஆத்மா எக்காலத்தும் பிரகாசிக்
 கிறான் என்ற உறுதியான பாவனையின் தொடர்ச்சி
 யே ஆந்தரமாகிய இந்த புண்யாஹத்தில் ஜபம்
 ஜாக்ரத், ஸ்வப்னம், ஸுஷுப்தி என்ற மூன்று நிலை
 களிலும் ஆத்மா உண்டு என்பதில் சந்தேகமில்லை.
 கனவுகண்ட நான் சுகமாக தூங்கினேன். இரவில்
 நித்ராசுகத்தை அனுபவித்த நான் ஜாக்ரத் காலத்தில்
 பலவியவஹாரங்களைச் செய்கிறேன். அத்தகைய நான்
 கனவைக் கண்டேன் என்று ஒவ்வொருவனும்
 கூறுதல் எல்லோருக்கும் அனுபவசித்தம். அத்
 தகைய ஆத்மாவை எப்பொழுதும் தியானம் செய்
 தல் சரீரத்திற்கு சுத்தியை தருகிறது. அந்த
 தியானத்தால் உண்டாகும் சுகமே சிறந்த கல்யாணம்
 தான் துக்கத்தை அனுபவிக்கும்பொழுது தன்னைக்
 காட்டிலும் அதிகமான துக்கமனுபவிக்கிற ஜனங்
 களைக்கண்டும், சுகத்தை அனுபவிக்கையில் தன்னைத்
 காட்டிலும் மேலான சுகத்தை யனுபவிக்கும் ஜனங்
 களைக் கண்டும் மனதை அமைதியாக வைத்துக்
 கொள்ளவேண்டும். சாந்தமான மனதுடன்
 பகவானை தியானம் செய்யும் மகானுடைய நிலையை
 பெரியோர்கள் புகழ்கிறார்கள்.

कुलं पवित्रं जननी कृतार्थं
विश्वंभरा पुण्यवती च तेन ।

अपारसंवित्सुखसागरेऽस्मिन्
लानं परे ब्रह्मणि यस्य चेतः ॥

நித்த்யானந்தக் கடலாகிய பரமஸித்தத்தில் எவனுடைய மனம் தியானநிஷ்டையினால் நிலைகொள்கிறதோ, அந்த மஹானுடைய குலம் பரிசுத்தமானது. அவனுடைய தாயார் கிருதார்த்தை அவளுக்கு மறுபிறப்பில்லை. அவனுடைய ஜனனத்தால் பூமியுண்யமடைந்ததாக விளங்குகிறது. அத்தகைய பகவத்தியானம் நிலைக்குமாறு ஒவ்வொருவனும் முயற்சி செய்தால் ஜன்மம் ஸபலமாகிறது. பேரானந்தம் கைகூடும்.

[இந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களுடைய பக்தியையும் சிரத்தையையும் கண்டு சந்தோஷ மடைந்துள்ளோம் பகவத்பாதாளுடைய அனுகரஹத்தால் பக்தியும் சிரத்தையும் அதிகரித்து எல்லா நன்மைகளையும் அடைவீர்கள்.]

பிறகு பாராயணம் முதலியவைகளைச் செய்தவர்களுக்கு ஸம்பாவனையும், வித்வான்களுக்கும் விசேஷசம்பாவனையும் அளிக்கப்பட்டது.

தினந்தோறும்ஸ்ரீசங்கரசரிதத்தை உபன்யாஸம் செய்த கூலியூர் பிரம்மஸ்ரீ ராமனாத சாஸ்திரிகள். அண்ணாமலை ஸர்வகலாசாலை, பிரம்மஸ்ரீ குருஸ்வாமி சாஸ்திரிகள், பிரம்மஸ்ரீ மஹாதேவ சாஸ்திரிகள், (ஸ்ரீ சிருங்கேரி மடம், தர்மப்ரசாரகர்) பெரியகுளம் பிரம்மஸ்ரீ மகாலிங்க சாஸ்திரிகள் என்பவர்களுக்கு ஷால் அளிக்கப்பட்டது.

மைசூர், கவர்ன்மெண்டு ஸம்ஸ்கிருத காலேஜ் வித்வான் ஸ்ரீ விஷ்ணுசர்ம பட்டர், ஸ்ரீரங்கம்

ஸ்ரீமான் வெங்கட்டராம சாஸ்திரிகள், ஸ்ரீமான் காசிவிசுவநாத கனபாடிகள் என்பவர்களுக்கு தங்க சாரதா முத்திரை பரிசளிக்கப்பட்டது. இரவு சுமார் 7 மணிக்கு மிகவும் அழகாக அலங்காரம் செய்யப் பட்ட தங்கப் பல்லாக்கில், ஸ்ரீ சங்கரபகவத் பாதா னுடைய திவ்ய மங்கள விக்ரஹத்தை திவ்யாலங்காரங்களுடன் ஸ்தாபனம் செய்து முக்கியமான விதிகளில் பவனி நடைபெற்றது அச்சமயம், ஸ்ரீமகா ஸன்னிதானம் அபிமுகமாக ஆனந்தத்துடனும்: மந்தஹாஸமுகத்துடனும் பாதசாரியாகச் சென்ற அற்புதக் காஷியை கண்குளிரக்கண்ட ஜனங்களின் தொகை எண்ணிறந்ததாக இருந்தது. பாண வேடிக்கைகளும், வாத்யகோஷங்களும், வேதகோஷமும் பஜனை மஹோத்ஸவமும் ஜனங்களின் உத்ஸாஹத்தையும் ஆனந்தத்தையும் மிகவுமதிகமாக வளர்த்தியது. கண்படைத்தவன் பார்க்கவேண்டிய ஆனந்தகரமும் ஆச்சரியமுமாகிய ஸம்பவம் இது ஒன்றுதான் என்று ஒவ்வொருவரும் உணராமலிருக்க முடியவில்லை. இத்தகைய பாக்கியவைபங்கள் இடைவிடாது ஒவ்வொரு ஊரிலும் நகரத்திலும் நடைபெற்று, பரமாசாரியாளுடைய பரமானுக்ரஹம் பரம்பரையாக பிரவஹிக்க வேண்டும் என்று பரமனிடம் பிரார்த்தனைகளைச் செலுத்துகிறோம்.

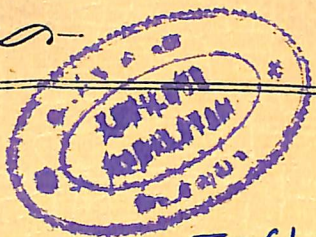

ஸ்ரீ சிருங்கேரி மடத்தை
ஸம்பந்தித்த
எல்லாவித போட்டோக்களும்
சித்திரங்களும்

கிடைக்குமிடம் :

A. SUBRAMANYA SASTRY,
Authorised Photo & Book-Seller,
C/o SRINGERI MUTT.

5564
R65

மற்ற பிரசுரங்கள்.....

ஸம்ஸ்கிருதமும் - தமிழும்

1	ஆத்மஞானமிருதக்கடல்	1—8—0
2	ஸ்ரீ சங்கரதிக்விஜயம்	8—0—0
3	பிரம்மஸ்துதி	0—6—0
4	பிரஹ்மலாதஸ்துதி	0—6—0
5	ஸ்துதித்ரயீ	0—8—0
6	உபதேசமஞ்சரி (முதற்பாகம்)	0-12—0
7	சங்கர திக்விஜயம் (ஸம்ஸ்கிருத மூலமாத்திரம்)	3—0—0

